

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm, Ac Disputationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

3 V. conuenienti tempore fuerit baptizatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

ne, & alijs similibus reperta est, verisimile esse Christum non fuisse illis usum. Adde præterea baptis-
ta illa legalia non potuisse ab omnibus proprio ar-
bitrio exerceri, sed ad aliquam purificationem ab
immunditijs legalibus. Quia ergo Christus nulla pu-
rificatione indiguit, neq; immunditiam legalē con-
traxit, idcirco necesse non fuit, illis baptis-
matibus. vii.

ARTICVLVS III.

Utrum Christus conuenienti tempore fuerit bap-
tizatus.

216.
4 d. 4. q. 2.
art. 1. q. 2. 1.
& d. 4. 4. in
prin. expositi-
onis litera.

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod
non conuenienti tempore Christus fuerit
baptizatus. Ad hoc enim Christus bap-
tizatus est, vt suo exemplo alios ad bap-
tismum prouocaret. Sed fideles Christi lau-
dabiliter baptizantur, non solum ante trigessimum annum,
sed in infantili etate. Ergo videtur, quod Christus non debue-
rit baptizari in etate triginta annorum.

2. Præterea Christus non legitur docuisse, vel miracula
fecisse ante baptismum. Sed vtilius fuisset mundo, si priori
tempore docuisset, incipiens a vicesimo anno, vel etiam prius.
Ergo videtur, quod Christus, qui pro vtilitate hominum ve-
nerat, ante trigessimum annum debuerit baptizari.

3. Præterea, iudicium sapientia diuinitus infusa, maxime
debit manifestari in Christo. Est autem manifestatum in
Daniele tempore sue pueritiæ: secundum illud Daniel 13. Su-
scitauit Dominus spiritum pueri iunioris, cuius nomen Da-
niel, ergo multo magis Christus in sua pueritia debuit bap-
tizari, & docere.

4. Præterea, Baptismus Ioannis ordinatur ad baptismum
Christi, sicut ad finem. Sed finis est prior in intentione, &
posterior in executione, ergo vel Christus debuit primus à
Ioanne baptizari, vel vltimus.

Sed contra est, quod dicitur Luc. 3. Factum est, cum bap-
tizaretur omnis populus, & Iesu baptizato, & orante: &
infra. Et ipse Iesus erat in ipiens quasi annorum triginta.

Respondeo dicendum, quod Christus conuenienter fuit in
trigesimo anno baptizatus. Primo quidem, quia Christus bap-
tizabatur quasi tunc incipiens docere, & predicare. Ad quod
requiritur perfecta etas: quæ est triginta annorum. Vnde
legitur Genes. 41. quod triginta annorum erat Ioseph, quan-
do accepit regimen Ægypti. Similiter etiam 2. Reg. legitur de
Dauid, quod triginta annorum erat, cum regnare cepisset.

Homil. 10.
non remotè
ep. 107. 2.

Etzechiel etiam in trigesimo anno cepit prophetizare, vt ha-
betur Etzech. 1. Secundo, quia sicut Chrysostr. dicit super
Matth. futurum erat, vt post baptismum Christi lex cessare
inciperet. Et ideo hac etate Christus ad baptismum venit,
quæ post omnia peccata suscipere, vt lege seruata nullus dicat,
quod ideo eam soluit, quia implere non potuit. Tertio, quia
per hoc, quod Christus in etate perfecta baptizatus, datur
intelligi, quod baptismus pari viros perfectos, secundum illud
Ephes. 4. donec occurramus omnes in vnitatem fidei, & agni-
tionis filij Dei, in virum perfectum, in mensuram etatis ple-
nitudinis Christi. Vnde & ipsa proprietas numeri ad hoc per-
tinere videtur: confurgit enim trigentarius numerus ex ductu
ternarij in denarium. Per ternarium autem, intelligitur fides
Trinitatis, per denarium autem impletio mandatorum legis,
& in his duobus perfectio vite Christiane consistit.

In oratio. in
Epiphani.
Lumina
post med.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut Gregor. Nazian-
zen. dicit, Christus non est baptizatus, quasi indigeret pur-
gatione, nec quod aliquod illi immineret periculum differen-
do baptismum, sed cuius alij non in paruam redundat pericu-
lum, si exeat ex hac vita non indutus veste incorruptionis,
scilicet gratia. Et licet bonum sit post baptismum baptis-
mi munditiam custodire, potius tamen est (vt ipse dicit) inter-
dum paulisper maculari, quam gratia omnino carere.

Eodem loco.

Ad secundum dicendum, quod vtilitas, quæ à Christo
prouenit hominibus, præcipue est per fidem, & humilitatem,
ad quorum virumque valet, quod Christus in pueritia, vel
adulescentia non cepit docere, sed in perfecta etate: ad fidem
quidem, quia per hoc apparet in eo vera natura humanitatis,
quod per temporum incrementa corporaliter profecit: & ne
huiusmodi profectus putaretur esse phantasticus, noluit sa-
pientiam suam, vel virtutem manifestare ante perfectam
corporis etatem: ad humilitatem vero, ne ante perfectam etate
tem aliqui præsumptuose prælationis gradum, & docendi
officium assumat.

Ad tertium dicendum, quod Christus proponebatur ho-
minibus in exemplum omnium, & ideo oportuit in eo ostendi
id, quod competit omnibus secundum legem communem: vt
scilicet in etate perfecta doceret. Sed sicut Greg. Nazianzen. dicit,
non est lex communis, quod raro contingit, sicut nec vna hi-
rundo ver facit. Aliquibus enim ex quadam speciali dispensa-
tione secundum Diuinæ sapientia ordinem, & rationem, con-
cessum est præter legem communem, vt ante perfectam etate
tem officium vel presidendi, vel docendi haberent: si ut Salo-
mon, Daniel, & Hieremias.

Loco citato
ad arg. 1.

Ad quartum dicendum, quod Christus nec primus, nec vlti-
mus debuit à Ioanne baptizari: quia vt Chrysostr. dicit super
Matth. Christus ad hoc baptizabatur, vt confirmaret predi-
cationem, & baptismum Ioannis: & vt testimonium accipe-
ret à Ioanne. Non autem creditum fuisset testimonio Ioannis,
nisi postquam fuerunt multi baptizati ab ipso. Et ideo non
debit primus à oanne baptizari. Similiter etiam nec vlti-
mus: quia (sicut ipse ibidem subdit) sicut lux solis non expe-
ctat occasum Luciferi: sed eo procedente egreditur, & suo lu-
mine obscurat illius candorem: si & Christus non expectauit,
vt cursum suum Ioannes impleteret, sed adhuc eo docente, &
baptizante, apparuit.

Homil. 4 in
opere imper.
circa pr. il-
lius tom. 2.

ARTICVLVS IV.

Utrum Christus debuerit in Iordane baptizari.

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod Chri-
stus non debuerit baptizari in Iordane. Veritas
enim debet respondere figuræ. Sed figuræ baptismi
precessit in transitu maris Rubri: vbi Ægyptij
sunt submersi, sicut peccata delentur in baptismo. Ergo vide-
tur, quod Christus magis debuerit baptizari in mari Rubro,
quam in flumine Iordanis.

217.
Matth. 3.
eo 4. fin.

2. Præterea, Iordanis interpretatur descensus. Sed per bap-
tismum aliqui ascendit magis, quam descendat. Vnde etiam
Matth. 3. dicitur, quod baptizatus Iesus confestim ascendit
de aqua. Ergo videtur inconueniens fuisse, quod Christus in
Iordane baptizaretur.

3. Præterea, Transcuntibus filijs Israel, aqua Iordanis
conuerse sunt retrorsum, vt legitur Iosue. 4. & sicut etiam in
Psal. 113. dicitur. Sed illi, qui baptizantur, non retrorsum, sed
in antea progrediuntur. Non ergo fuit conueniens, quod
Christus in Iordane baptizaretur.

Sed contra est, quod dicitur Marc. 1. quod baptizatus est
Iesus à Ioanne in Iordane.

Respondeo dicendum, quod fluius Iordanis fuit, per quem
filijs Israel in terram promissionis intrauerunt. Hoc autem ha-
bet baptismus Christi speciale præ omnibus baptis-
matibus, quod introducit in regnum Dei: quod per tertiam promissionis
significatur. Vnde dicitur Ioan. 3. Nisi quis renatus fuerit ex
aqua, & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.
Ad quod etiam pertinet, quod Helias diuisit aquas Iordanis,
quando erat in curru igneo rapiendus in celum, vt dicitur 4.
Reg. 2. quia scilicet transcuntibus per aquam baptismi, per i-
gnem Spiritus Sancti patet aditus in celum. Et ideo conue-
niens fuit, vt Christus in Iordane baptizaretur.

Ad pri-